

refereret. — Da den ærede Ordfører atter er bleven opfordret til at gjøre os bekendt med Erklæringen fra Fuur, skal jeg bede den ærede Ordfører, da den ikke er ret lang, om at ville oplæse den fra Ende til anden.

C. A. Hansen: Jeg kunde forstaa ærede Medlemmers Betænkelighed ved at gaa ind paa Forslag, der vare nye; men de Forslag, vi her have under Behandling, ere i Virkeligheden ikke nye, de ere kun en delvis Tilbagevenden til tidligere gjældende Bestemmelser. Man er ved den frie Brug af Flyndersnorvaad Aaret rundt kommen til Erkjendelse af, at det vil ødelægge Fiskeriet, og derfor har man erklæret sig for at faae en Indskrænkning i Friheden; man vender altsaa for en Del tilbage til, hvad der tidligere gjaldt, og det er dog noget helt Andet, end om der nu forelaa aldeles nye Bestemmelser for Fiskeriet. De gamle Bestemmelseres Virkning og Indflydelse paa Fiskeriet kjendte man, og naar man altsaa nu trøster sig til for en Del at vende tilbage til dem, behøve vi Andre ikke at være bange for at foretage os Noget, som skulde være Fiskeriet til Skade. Jeg har ogsaa faaet mange Erklæringer i den senere Tid, og navnlig en fra en særlig sagkyndig Mand, hvilke ganske simpelt gaa ud paa dette: Lad os dog endelig faae denne Lov ud, som den nu foreligger, den vil være til stor Velsignelse for Fiskeriet, ligesom det ogsaa udtales, at man ikke kan skjønne, at der er noget væsentlig Mere at gjøre i Fiskeriets Interesse end det, der her er Tale om. Jeg vilde derfor i højeste Grad beklage en Udsættelse af Sagen, saa meget mere som et eneste Aars Udelæggelse til sandelig behøver flere Aar for at blive re-dresseret.

Breinholt: Det ærede Mindretal i Udvalget har jo lagt en overordentlig stor Vægt paa Resultatet af et Forsøg, som Fiskerikommissionen i sin Tid har anstillet, og da det er anstillet i den Del af Limfjorden, som jeg særlig kjender, skal jeg dog tillade mig at ytte et Par Ord derom, hvoraf jeg tror det vil fremhæve, at dette Resultat ikke kan have slet saa megen Vægt, som det ærede Medlem har

tillagt det, hvad jeg imidlertid godt kan forstaa, da hans Argument om, at Aalesnorvaad gjøre mere Skade end Flyndersnorvaad, var bygget paa Resultatet af dette Forsøg. Dette Forsøg er anstillet i den allerverstligste Del af Limfjordsbasinet netop der, hvor de unge Flyndere, Flynderynglen, komme ind fra Vesterhavet. Dette er det ene Moment, som jeg beder det høie Thing lægge Mærke til; det andet er, at denne Del af Limfjorden paa Grund af den nære Forbindelse med Vesterhavet og de stærke Strømninger, der her ske der, næsten er aldeles fri for Grøde. Det er altsaa en indlysende Sag, Noget, som man, ogsaa uden at anstille noget Forsøg, maa kunne sige sig selv, at, naar man tager to Vaad, et Aalesnorvaad med smaa Masser og et Flyndersnorvaad med store Masser, da maa det Vaad, der har de mindste Masser, naar det kastes ud paa et Sted, hvor der er Overflodighed af meget smaa Flyndere, Flynderyngel, men derimod ingen udvorne, og hvor der ingen Grøde eller Vært er i Bunden, der kan forhindre det lettere Aalesnorvaad fra at synke, absolut fange de smaa og ubrugelige Fisk, forsaavidt saadanne findes, medens det andet Vaad med de store Masser slet ingen fanger. Forsøget er gjort et Sted i Limfjorden, hvor man slet ikke anvender disse to Redskaber, der tværtimod anvendes længere oppe i Fjorden under andre Forhold. Det er denne faktiske Oplysning, jeg tror at skyldes Thinget, fordi jeg bor der, og fordi det forekommer mig indlysende, at Resultatet paa Grund af de stedlige Forhold ikke kunde blive noget andet. Jeg vil derfor bede det høie Thing betænke, at Forsøget paa det Sted, hvor det er anstillet, i Grunden har grumme lidet at betyde.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at det Forsøg, Kommissionen anstillede, blev ledet af Fiskerikonjulenten, og jeg tror, at ærede Medlemmer kunne være aldeles forvisede om, at Kontroløren ikke vilde anstille Forsøg sammen med Kommissionen paa de Steder, hvor der ikke vilde kunne hentes nogen Erfaring.

Breinholt: Der kan jo have været saa